

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

AL. MARCINKOWSKIEGO 3
skr. pocztowa nr 254
60-967 Poznań

Poznań, dnia 22 lipca 2020 r.

NR.8361.19.2020

ZPO

Andrzej Danilewicz
Firma Handlowo – Usługowa
ul. Grunwaldzka 13E
64-980 Trzcianka

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art.104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 35a pkt 9 lit. a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 660 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

Andrzejowi Danilewiczowi, przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą - Andrzej Danilewicz Firma Handlowo – Usługowa, ul. Grunwaldzka 13E, 64-980 Trzcianka (NIP przedsiębiorcy: 7630001789), karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), wynikającą z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy, z uwagi na to, że przy wprowadzaniu do obrotu paliw stałych, przedsiębiorca nie wystawiał, a w konsekwencji nie przekazywał i nie przechowywał świadectw jakości tych paliw. Wobec powyższego nie dopełniał obowiązków wynikających z art. 6c ustawy. Zgodnie z treścią art. 35a pkt 9 lit. a ustawy, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

UZASADNIENIE

W dniu 4 lutego 2020 r., inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, na podstawie upoważnienia NR.8361.19.2020, w obecności
oraz – pracowników strony,
przeprowadzili kontrolę w składzie budowlanym w Trzciance, przy ul. Grunwaldzkiej 13E, prowadzonym przez przedsiębiorcę Andrzeja Danilewicza, ul. Grunwaldzka 13E, 64-980 Trzcianka (NIP przedsiębiorcy: 7630001789). W trakcie prowadzenia czynności kontrolnych ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca wprowadzał do obrotu następujące

paliwa stałe (węgiel kamienny): orzech (pryzma), orzech w opakowaniach jednostkowych po 25kg, ekogroszek (pryzma), ekogroszek w opakowaniach jednostkowych po 25kg.

Do badań pobrano węgiel kamienny ekogroszek z pryzmy o wielkości ok. 12 ton; w cenie 950,00 zł brutto/tona; wartość pryzmy 11 400 zł brutto.

W dniu kontroli, inspektorzy zwrócili się do strony o okazanie trzech ostatnich dokumentów sprzedaży ww. partii paliwa oraz świadectw jakości, o których mowa w art. 6c ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”. Na podstawie art. 6c ust. 2 ustawy, kopia świadectwa jakości, poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe, jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Zgodnie z treścią art. 6c ust. 3 ustawy, świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Strona nie okazała żądanych świadectw jakości, ponieważ jak ustalono, kontrolowany wbrew obowiązkowi nie wystawiał ich i w związku z tym ich nie przekazywał i nie przechowywał, naruszając tym samym wymagania określone w art. 6c ustawy.

Na okoliczność niewystawiania, niewydawania oraz nieprzechowywania świadectw jakości w składzie budowlanym, w dniu 4 lutego 2020 r., przesłuchano w charakterze świadka . Przesłuchiwana wyjaśniła, że przy sprzedaży węgla kamiennego przekazywany był klientom „Certyfikat jakości węgla” otrzymany z kopalni, ponieważ przedsiębiorca w ten sposób zinterpretował przepisy prawa, uznając, że o taki certyfikat chodzi ustawodawcy. W związku z tym, nie były wystawiane przy sprzedaży paliwa stałego dokumenty zwane „świadectwami jakości”.

Wobec powyższego, stwierdzono, że w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych wymienionych powyżej, strona nie wystawiała, nie wydawała oraz nie przechowywała świadectw jakości.

Art. 35a pkt 9 ustawy wskazuje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca prowadzący do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi:

- a) nie wystawia świadectwa jakości albo
- b) wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo
- c) nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9, wynosi: od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Jak stwierdzono powyżej, wartość paliwa stałego, wprowadzanego do obrotu przez stronę w dniu 4 lutego 2020 r. wynosiła 11 400 zł brutto.

Wobec powyższego Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej.

Pismem z dnia 1 czerwca 2020 r. (doręczonym stronie w dniu 4 czerwca 2020 r.), Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary

pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a, w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania oraz wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami.

Ponadto, stronę poinformowano, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z treścią art. 35d ust. 4 ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ zwrócił się zatem do strony, o przesłanie informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (2019 rok), w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Strona, pismem z dnia 17 czerwca 2020 r., podała wartość kontrolowanego paliwa, wprowadzonego do obrotu. Ponadto w ww. piśmie, przedsiębiorca zwrócił się do organu z prośbą o uwzględnienie, przy wymierzeniu kary, że pobrane do badań paliwo spełniało wymagania jakościowe oraz zwrócił uwagę na nieumyślność naruszenia przepisów prawa, polegającą na złej interpretacji przepisów oraz poinformował, że strona zaprzestała naruszania prawa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że dane zawarte w piśmie z dnia 17 czerwca 2020 r., nie pozwalają na jednoznaczne ustalenie wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, a tym samym nie są wystarczające do ustalenia wysokości kary pieniężnej. W opinii organu nie było jasne, czy podana kwota dotyczy obrotu paliwem pobranym podczas kontroli do badań (tj. tylko ekogroszek), czy dotyczy wszystkich paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku kalendarzowym 2019.

W związku z koniecznością uzyskania powyższych danych od strony, organ prowadzący postępowanie, poinformował stronę na podstawie art. 36 § 1 Kpa, o przyczynach niezakończenia postępowania w terminie miesiąca, wskazując zarazem termin zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie do dnia 22 lipca 2020 r. Jednocześnie ponownie zwrócił się do strony o przedłożenie informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości wszystkich paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (2019 r.). Strona pismem z dnia 9 lipca 2020 r. wskazała wartość wprowadzonego do obrotu paliwa stałego (węgla) w 2019 r.

Kwestię ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie rozważać należy na gruncie regulacji art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Zgodnie z jego treścią, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i przestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, analizując całokształt materiałów zgromadzonych w sprawie, nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i pouczenia strony. Waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie z pewnością nie jest znikoma, gdyż kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego przepisem art. 6c ustawy. Należy wskazać, że już na etapie prac legislacyjnych, przed wprowadzeniem przez ustawodawcę omawianego obowiązku przedsiębiorcy, podkreślone zostało szczególne znaczenie tej kwestii – również w aspekcie ochrony interesów konsumentów. Jak wynika z uzasadnienia do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej: „Wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Wprowadzenie świadectwa jakości paliwa stałego powinno również usprawnić pracę organów kontrolujących obrót paliwami stałymi, tak krajowymi jak i importowanymi. Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży, np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Ww. działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia obywateli.” (Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, Druk sejmowy nr 2377 z dnia 19 marca 2018 r.).

Strona ma obowiązek znajomości przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Ustawa, jak również rozporządzenie Ministra Energii z dnia z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892), zostały prawidłowo opublikowane w Dzienniku Ustaw i weszły w życie w dniu 5 listopada 2018 r. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Co więcej, jako profesjonalista winna była dochować w tym zakresie należytej staranności i od dnia 5 listopada 2018 r., wydawać świadectwa jakości paliw stałych, zgodnie z przepisami ustawy i ww. rozporządzenia.

Strona nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa o istotnej wadze. Fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia jej zatem z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli, waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie zatem z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, w granicach, o których mowa w art. 35c ust. 5 ustawy, uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę, w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Organ wziął również pod uwagę fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Wysokość kary określona została w granicach wskazanych w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, tj. od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł.

Ponadto, ustalając wysokość kary, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił informację dotyczącą wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (tj. w roku 2019), którą przedsiębiorca zawarł w piśmie doręczonym organowi w dniu 14 lipca 2020 r.

Wobec powyższego, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zdecydował jak w sentencji i wymierzył najniższą możliwą karę pieniężną, w wysokości 10 000 zł.

Na podstawie art. 35e ustawy, kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2019 r., poz. 900 ze zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00 – 950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, Al. Marcinkowskiego 3, 60-967 Poznań, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVA Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1438 ze zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Z-ca Wielkopolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Melena Rozakiewicz

.....
(podpis i pieczęć Wojewódzkiego Inspektora
Inspekcji Handlowej)

Otrzymują:

- Strona
- a/a
- Wydział BA
- Wydział PO